

Bayer Zsolt: Szolgálatban, erkölcsileg

2010 szeptember 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mottó: Kondorosi Ferenc, aki 2006-ban rendészeti államtitkár volt, azt mondta a bizottság el?tt, hogy otthonában nézte a tévészékház ostromát, és a látottak után haladéktalanul „szolgálatba helyezte magát erkölcsileg”.

Most még egyszer, sokadszor, és biztosan nem utoljára mondom: ott voltam, láttam. Ott voltam a tévészékház ostrománál, és láttam hátul, a Nádor utcában az állig felfegyverzett rebiszeseket. S hallottam az egyiket – nyilván valamilyen parancsnok – üvölteni a telefonba, hogy „(…) nem érdekel, b…meg! Odamegyek és megvédem a kollégáimat!”

Aztán nem mentek oda…
S elöl, a bejáratnál, felszerelés nélküli, rémült, sarokba szorított rend?rök álltak, összehúzódva, szó szerint a halálra várva, miközben egy rakás állat flaszterrel, téglával, k?vel dobálta ?ket. (Azt mikor vizsgálják meg, hogy az els? sorban dobálózók közül hányan voltak a titkosszolgálat emberei? Azt nem tudjuk meg soha?)

Akkor nem lehetett nem a rend?rök oldalán állni. Akkor minden tisztességes ember velük vállalt szolidaritást. Mindenki, kivéve a hatalom. Lehet itt vizsgálat, kell is, hogy legyen, egy dolgot úgysem fog kideríteni. Illetve sohasem fog tudni bizonyítani. Mégpedig a lényeget: azt, hogy 2006 szeptemberében, a tévészékház ostromakor a hatalom arra várt, hogy meghaljon egy rend?r. S a halott rend?r teste s emléke eltakarja ?szödöt, s az ?szödi rémet.

Egy rend?r halálára vártak Gyurcsányék, s így ballagott el a tehetetlenség és a harag addig az október 23-ig. S ami azután történt, mind-mind a harmadik köztársaság eddigi legnagyobb szégyene.
Ahogy a Magyar Rádió udvarán kínozták az embereket a minden emberségükb?l kivetk?zött, állattá vált rend?rök. (Such elnök úr közben félrenézett…)

Ahogy ütöttek-vertek mindenkit, válogatás nélkül.
Ahogy törték a kezeket, lábakat, ujjakat. (Név szerint ismerjük az egyiket: Vágó László volt rebiszes ?rnagy. Egy rohadt szemétláda. 2006. ?szi „szolgálatai” után el?léptették, majd leszerelt. Doszpot Péter biztonsági cége alkalmazta – ki más?! –, és a Mammut kereskedelmi központban dolgozott. Megússza? Megúszhatja?)

Ahogy kil?tték a szemeket. Ahogy rúgták a földön fekv?ket. Ahogy káromkodtak, megaláztak, sárba tiportak mindent és mindenkit. Ahogy feltámadt bennük a nyilas-ávós pribék…

Akkor nem lehetett nem a tüntet?k oldalán állni.
Akkor minden tisztességes ember a megalázottak és megnyomorítottak oldalára állt, velük vállalt szolidaritást, és szívéb?l gy?lölte, megvetette az összes állattá vált rend?rt, aki ebben részt vett. Minden tisztességes ember – kivéve a hatalom. Lehet itt vizsgálat, kell is, hogy legyen, a lényeget úgysem tudja majd bizonyítani. Azt, hogy a hatalom, mely a tévészékháznál saját rend?rét is fel akarta áldozni, ezt követ?en úgy döntött, most majd megmutatja, hol lakik az Úristen. Gyurcsányék úgy döntöttek, végigveretik, megalázzák, meggyalázzák ellenzéküket. S ha már nem sikerült rend?rt áldozniuk, hát akkor nekifognak a dolognak a másik végér?l: akkor majd rászabadítják a népre az elállatiasodott és bosszúszomjas rend?röket. Akkor majd áldoznak életet a másik oldalról.
Ennyi ez a mocskos történet.

S a háttérben ott a liberális, baloldali értelmiség és a média, amely mindezt helyeselte, megtapsolta. A liberális Demszky, aki tüntet?leg kitüntette mindezért Gergényit. (Meg Vágót, és még ki tudja, hány rohadékot…) Kitüntettek, hátakat lapogattak, összevigyorogtak, megmagyaráztak, közben a bírók tárgyalás nélkül osztották az el?zetes letartóztatásokat, mert ezt parancsolták nekik, s mert hajlandók és képesek voltak végrehajtani a parancsot.

Gyurcsányék és a velejéig rothadt értelmiségük 2006. szeptember 18. és október 23. között felfüggesztették a köztársaságot. Most meg nagyon féltik. És módfelett csodálkoznak, hogy a törött ujjú, kil?tt szem?, megtaposott, a jognak asztalától elrugdalt fiatalok nagy számban tesznek a köztársaságra.

Hát ne csodálkozzatok, gazemberek! Hanem imádkozzatok! És helyezzétek magatokat haladéktalanul szolgálatba. Legalább erkölcsileg…
Bayer Zsolt , magyarhirlap.hu

Ajánló